

MARINA²⁸

*Quis hic locus, quae regio, quae mundi plaga?*²⁹

Quines mars quines ribes quines roques grises quines illes
quines aigües llepant la proa
quina flaire de pi quins cants de tord entre la boira
quines imatges retornen
oh filla meva.

Aquelles que aflen l'ullal del gos,³⁰ i volen dir
Mort
aquelles que fulguren amb la glòria del picaflor, i volen dir
Mort
aquelles que es repapen en el soll de la satisfacció, i volen dir
Mort
aquelles que sofreixen l'èxtasi dels animals, i volen dir
Mort

han esdevingut insubstancials, reduïdes pel vent,
una brisa de pi, i la boira amb cants silvestres
que aquesta gràcia ha dissolt aquí

quin rostre és aquest, menys clar i més clar
aquest pols del braç, menys fort i més fort...³¹
¿Donats o manllevats? Més llunyans que les estrelles i més a
[prop que els ulls

murmuris i rialletes entre les fulles i passos ràpids
sota el son, on totes les aigües conflueixen.
El bauprès esquerdat pel glaç i la pintura clivellada per la calor.
Ho vaig fer jo, me n'he oblidat
i ho recordo.

L'arboradura feble i les veles malmeses
entre un juny i un setembre.
Ho vaig fer sense adonar-me'n, mig conscient, inconegut, obra
[meva.

La taula pelaia³² fa aigües, cal calafatejar les juntes.
Aquesta forma, aquest rostre, aquesta vida
viuen per viure en un món de temps més enllà de mi mateix;
[deixeu-me
renunciar a la meva vida per aquesta altra, al meu discurs pel
[que no ha estat pronunciat,
el desvetllat, llavis oberts, l'esperança, les noves naus.

Quines mars quines ribes quines illes de granit prop de les
[meves quadernes
i el cant del tord que em crida a través de la boira
filla meva.